

Sygn. akt II KK 342/18

## POSTANOWIENIE

Dnia 25 października 2018 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Piotr Mirek

w sprawie **G. D.**

skazanego z art. 286 § 1 k.k.

po rozpoznaniu wniosku obrońcy skazanego

o wstrzymanie wykonania orzeczenia w sprawie zakończonej prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 15 marca 2018 r., sygn. akt II AKa [...], na podstawie art. 532 § 1 k.p.k.

**p o s t a n o w i ł:**  
**nie uwzględnić wniosku.**

### UZASADNIENIE

Wyrokiem Sądu Okręgowego w P. z dnia 4 lipca 2017 r., III K [...], zmienionym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 15 marca 2018 r., sygn. akt II AKa [...] G. D. został skazany za dwa przestępstwa z art. 286 § 1 k.k., za które wymierzono mu karę łączną 2 lat i 4 miesięcy pozbawienia wolności oraz 120 stawek dziennych grzywny, ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 20 zł.

Kasację od wymienionego wyżej wyroku Sądu Apelacyjnego wywiódł obrońca skazanego. Stawiając w niej zarzuty obraży prawa procesowego wniósł jednocześnie o wstrzymanie wykonania zaskarżonego orzeczenia. Uzasadniając ten wniosek obrońca wskazał na charakter uchybienia zarzucanego kasacją i uprawdopodobnienie jego istotności dla treści orzeczenia załączoną dokumentacją medyczną. Podniósł ponadto, że skazany nie stanowi zagrożenia dla bezpieczeństwa innych osób, mienia lub porządku publicznego oraz wskazał

na charakter i rozmiar wymierzonej skazanemu kary, a w konsekwencji rozmiar dolegliwości i szkód jakie mogą wynikać z jej wykonania.

Rozpoznając wniosek obrońcy skazanego, przypomnieć należy, że określona w art. 532 § 1 k.p.k. instytucja wstrzymania wykonania prawomocnych orzeczeń ma charakter wyjątkowy. Stąd też samo złożenie wniosku o wstrzymanie wykonania wyroku i powoływanie się w nim na rażące naruszenie prawa w toku postępowania nie uzasadnia odstąpienia od zasady bezzwłocznej wykonalności prawomocnych orzeczeń (art. 9 § 1 i 2 k.k.w.). Zgodnie z wypracowanym w orzecznictwie Sądu Najwyższego poglądem, wstrzymanie wykonania zaskarżonego orzeczenia powinno nastąpić wówczas, gdy jego wykonanie powodowałoby nieodwracalne skutki i niepowetowane straty. W wypadku wydania wyroku skazującego chodzi o zapobieżenie sytuacji, w której istnieje realne niebezpieczeństwo poniesienia przez skazanego dolegliwości wynikającej z wykonania prawomocnego orzeczenia, której nie powinien doznać wobec zasadności wniesionej kasacji. Oznacza to konieczność oceny stopnia prawdopodobieństwa uwzględnienia kasacji przez pryzmat zarzutów kasacyjnych (por. D. Świecki (red.), Komentarz do art. 532 Kodeksu postępowania karnego, LEX/el. 2018).

Oceniając z tej perspektywy – a więc wyłącznie na poziomie ustalenia przesłanek wstrzymania wykonania orzeczenia – zasadność wniosku obrońcy skazanego, stwierdzić trzeba, że w przedmiotowej sprawie nie istnieje na tyle realna obawa poniesienia przez G. D. dolegliwości wynikającej z wykonania prawomocnego wyroku, której nie powinien doznać, aby przedmiotowy wniosek uwzględnić. Kwestia ewentualnej skuteczności podniesionych w kasacji zarzutów wymaga pogłębionej analizy akt sprawy, co niewątpliwie nastąpi na rozprawie. Niemniej jednak treść zarzutów, argumentacja przedstawiona na ich poparcie, a także treść dołączonych do kasacji dokumentów nie przekonuje o oczywistej, wprost rzucającej się oczy zasadności kasacji. Zauważyć zresztą trzeba, że oskarżyciel publiczny w odpowiedzi na kasację wniósł o jej oddalenie, jako oczywiście bezzasadnej.

Dodać też należy, że z punktu widzenia przesłanek wstrzymania wykonania orzeczenia irrelevantnym jest powoływanie się przez obrońcę na to, że skazany nie

stanowi zagrożenia dla bezpieczeństwa innych osób, mienia lub porządku publicznego. Jeżeli natomiast aktualny stan zdrowia skazanego stanowiłby przeszkodę w odbywaniu kary pozbawienia wolności, to odmowa wstrzymania wykonania orzeczenia w trybie art. 532 § 1 k.p.k. nie wyklucza – co oczywiste – stosowania odpowiednich instytucji prawa karnego wykonawczego.

Nie przesądzając zatem ostatecznego rozstrzygnięcia kwestii zasadności kasacji, orzec należało jak w sentencji.